

Sverige - Migrationsöverdomstolen, 1 juli 2016, UM 1859-16

Beslutande stat:

Sweden

Sökandes ursprungsland:

Syria

Avgörandedatum:

01-07-2016

Neutralt målnummer::

UM 1859-16

Court Name:

Migrationsöverdomstolen

Nyckelord - huvudord:

Ansvar för prövning av ansökan

Barnets bästa

Barnspecifika skäl

Dublinöverföring

Förvar

Materiella mottagningsvillkor

Mottagningsvillkor

Säkert tredjeland

EU: s tillämpliga rättsliga bestämmelser:: Council of Europe Instruments > [EN - Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms](#) [1] > [Article 3](#) [2]European Union Law > [EN - Charter of Fundamental Rights of the European Union](#) [3] > [Article 4](#) [4]European Union Law > [EN - Charter of Fundamental Rights of the European Union](#) [3] > [Article 24](#) [5]European Union Law > [EN - Dublin III Regulation, Council Regulation \(EC\) No. 604/2013 of 26 June 2013 \(recast Dublin II Regulation\)](#) [6] > [Article 3](#) [7]European Union Law > [EN - Dublin III Regulation, Council Regulation \(EC\) No. 604/2013 of 26 June 2013 \(recast Dublin II Regulation\)](#) [6] > [Article 17](#) [8]

Rubrik:

Sökandena ansökte om asyl i Sverige och uppgav att de kom från Syrien. Utredning visade dock att Sökandena rest in i Ungern via Serbien och ansökt om asyl i Ungern före inresan till Sverige. Migrationsöverdomstolen fann att det inte förelåg sådan allvarliga brister i asylförfarandet och mottagningsvillkoren i Ungern, att det var omöjligt att överföra de Sökande till Unger i enlighet med Dublinförordningen. Två av de Sökande var små barn och skulle de Sökande ha överförts till Ungern fanns en överhängande risk för långa väntetider och lång tid i förvar innan de Sökande kunde få sina ansökningar prövade, vilket skulle innebära en mycket negativ påverkan på barnens hälsa och utveckling. En överföring av de Sökande under omständigheterna skulle därför i Migrationsöverdomstolens mening inte var förenligt med principen om barnens bästa. Med avslag av Migrationsverkets överklagande beslutade Migrationsöverdomstolen de Sökandes asylansökningar skulle prövas i Sverige.

Fakta:

En familj om två vuxna och två barn (de **Sökande**?) ansökte om asyl i Sverige den 1 augusti 2015 och uppgav att de kom från Syrien. Under migrationsverkets (**Migrationsverket**?) utredning framkom att de Sökande hade kommit till Ungern via Serbien och ansökt om asyl i Ungern den 21 juli 2015. Migrationsverket begärde att Ungern skulle ta över ansvaret för de Sökandes asylansökningar. Då begäran inte besvarades av relevant ungersk myndighet ansågs begäran accepterad och Migrationsverket beslutade att överföra de Sökande till Ungern. De Sökande överklagade Migrationsverkets beslut och anförde huvudsakligen att Ungerns asylförfarande och mottagningsvillkor var behäftade med sådana systematiska brister att de Sökande omöjligt kunde överföras dit.

Förvaltningsrätten i Stockholm (**Migrationsdomstolen**?) återförvisade målet till Migrationsverket för utredning om en stat annan än Ungern kunde ses som ansvarig stat enligt Dublinförordningen eller om de Sökandes asylansökningar skulle prövas i Sverige med motiveringen att Ungerns asylförfarande och mottagningsvillkor var behäftade med systematiska brister. Enligt Migrationsdomstolen utgjorde bristerna allvarliga och klarlagda skäl för att anta att en asylsökand som överfördes till Ungern skulle löpa en verklig risk att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling. Den påskyndande asylprocess som användes i Ungern medförde en påtaglig risk för att personer som överfördes till Ungern sändes vidare till Serbien, varvid det i sin tur finns en uppenbar risk att de sökande sedan förs vidare till länder som Makedonien och Grekland. Enligt Migrationsdomstolens bedömning var bristerna i de ländernas asylförfarande så allvarliga att en sökande generellt sett inte skulle få en godtagbar prövning av sitt skyddsbehov och därmed riskera att sändas tillbaka till länder där den sökandes rättigheter under Europakonventionen inte skulle upprätthållas.

Migrationsverket överklagade Migrationsdomstolens beslut med anförande av att:

1. Ungern genomförde ett flertal ändringar i sin lagstiftning under 2015 för att den ska vara i linje med asylprocedurdirektivet. Det fanns inte heller några rapporter eller UNHCR som visade att Ungern bröt mot den internationella asyrrätten;
2. Ungern hade anmält sin lista på säkra tredje länder (inklusive Serbien) till kommissionen och tillämpar ett avtal ingånget mellan EU och Serbien. Vidare har Serbien har en asyllagstiftning och borde kunna ses som ett säkert tredje land; och
3. Varken UNHCR, EU-domstolen eller Europadomstolen för mänskliga rättigheter har avrått från överföring till Ungern och det är inte korrekt att stoppa Dublinöverföringar utan konkreta uppgifter från de institutioner som är ansvariga för att bevaka asylsystemet.

De Sökande yrkade att överklagande skulle avslås med anförande av följande:

1. Enligt ett flertal initierade och oberoende bedömare fanns det även efter 2015 lagändringar brister i Ungerns asylprocess bl.a. avseende prövningen av asylskälen, brist på juridiskt biträde och tolk samt bristande möjlighet att överklaga;
2. Det fanns en uppenbar risk att de Sökande skulle komma att sändas vidare till Serbien och även om Serbien formellt uppfyllde kraven som säkert tredjeland framgick det av tillgänglig landsinformation att så i praktiken inte är fallet;

Även om det var möjligt att överklaga ett beslut om överföring från Ungern var det i princip omöjligt att hindra verkställigheten av sådan överföring. Utöver bristen på rätt till muntlig handläggning eller rättsligt biträde var det också omöjligt för en sökande att visa att Serbien inte var säkert pga. omständigheterna i det enskilda fallet eftersom bristerna i det serbiska asylsystemet gjorde att den asylsökande inte hade tillgång till internationellt skydd.

Beslut och överväganden:

Kammarrätten i Stockholm (**Migrationsöverdomstolen**?) konstaterade att den först hade att ta ställning till om det fanns välgrundade skäl att anta att det fanns systematiska brister i Ungerns asylförfarande och mottagningsvillkor som medförde att de Sökande inte kunde överföras till Ungern. Om sådana brister inte ansågs föreligga hade Migrationsöverdomstolen i andra hand att pröva om det fanns andra skäl att inte överföra de Sökande till Ungern och istället pröva asylansökningen i Sverige.

Systematiska brister i Ungerns asylförfarande och mottagningsvillkor

Vad gällde frågan om de påstådda bristerna i Ungerns asylförfarande och mottagningsvillkor konstaterade Migrationsöverdomstolen följande:

1. tillgång statistik över bifalls- och avslagsfrekvens från den ungerska migrationsmyndigheten gav inte stöd för påståendet att det skulle förelåg sådana allvarliga brister i Ungern att det inte vore möjligt att överföra sökanden dit;
2. det faktum att Ungern hade rapporterats att ha byggt stängsel kring sina gränser och tillämpat s.k. transitzoner var i Migrationsöverdomstolens mening problematiskt, men det fanns inte några skäl att anta att asylsökande som överfördes enligt Dublinförordningen skulle hamna i sådana transitzoner;
3. det faktum att Ungern använde vissa former av påskyndande förfaranden var inte i strid med asylprocedurdirektivet;
4. av tillgänglig landsinformation framgick att även om det fanns brister beträffande tillgången till rättsligt bistånd och tolkar så bistod frivilligorganisationer med hjälp i detta avseende.

Sammantaget fann Migrationsöverdomstolen att de brister som framkommit inte var så allvarliga att de Sökande skulle riskera att utsättas för risk för omänskligt eller förnedrande behandling vid en överföring till Ungern.

Vad gällde frågan om Ungerns tillämpning av principen om säkert tredjeland konstaterade Migrationsöverdomstolen att det fanns ett återtagandeavtal mellan Serbien och EU som möjliggjorde att personer utan uppehållstillstånd återsändes till Serbien. Vidare fanns det inga restriktioner enligt Dublinförordningen som hindrar att en sökande skickas till ett säkert tredjeland. Migrationsöverdomstolen konstaterade även att det av UNHCR:s rapport från maj 2016 framgick att det fanns vissa problem med de ungerska myndigheternas handläggning, men att det var möjligt för asylsökande att överklaga beslut och få dem ogiltigförklarade av ungerska domstolar.

Enligt Migrationsöverdomstolens kunde inte Ungerns tillämpning av Serbien som ett säkert tredje

land ses som en sådan allvarliga brist att de Sökande inte kunde överföras till Ungern.

Vad gällde frågan om att Ungern tog asylsökande i förvar, att förvarstiderna kunde bli långa och att det förekom brister i rätten till effektivt rättsmedel, konstaterade Migrationsöverdomstolen att även om dessa faktum kunde kritiseras medförde de inte att en asylsökande skulle utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling.

Sammantaget ansåg Migrationsöverdomstolen att av de uppgifter som framkommit fanns det inte skäl att anta att Ungerns asyloffarande och mottagningsvillkor hade sådana systematiska brister att det var omöjligt att överföra asylsökande till Ungern.

Övriga skäl

Då Migrationsöverdomstolen funnit att det inte förelåg några systematiska brister i Ungerns asyloffarande och mottagningsvillkor hade den att ta ställning till om det fanns andra skäl att tillåta att de Sökande fick sina asylansökningar prövade i Sverige.

Migrationsöverdomstolen konstaterade inledningsvis att en medlemsstat i enlighet med Dublinförordning har rätt att göra en skönsmåsig bedömning och besluta att pröva en asylansökan även om medlemsstaten inte är skyldig att göra en sådan prövning. Vidare noterade Migrationsöverdomstolen att för att inte motverka Dublinförordningens syfte ska ett sådant avsteg från bestämmelserna om ansvarig medlemsstat endast göras om det föreligger särskilda skäl.

Då två av de Sökande var små barn ansåg Migrationsöverdomstolen att även frågan om barns särskilda rättigheter måste tas i beaktande. Av såväl EU-stadgan som ingressen till Dublinförordningen framgår att barnets bästa ska komma i främsta rum.

Av utredning i målet framgår att Ungern ansåg att Serbien var ett säkert tredjeland och Migrationsöverdomstolen höll det för sannolikt att ungerska myndigheter därför skulle komma att återsända de Sökande till Serbien. Av UNHCR:s rapporter framgick det var långa väntetiderna för överföringen från Ungern till Serbien och att många av de sökande hölls i förvar i väntan på verkställighet av sådan överföring. Enligt Migrationsöverdomstolens bedömning framstod det mot bakgrund av vad som framkommit i målet som osäkert var och när de Sökande skulle få sina skyddsskäl prövade och de Sökande riskerade att under mycket lång tid vara placerade i förvar, vilket skulle ha en mycket negativ påverkan på barnens hälsa och utveckling.

Enligt Migrationsöverdomstolens bedömning skulle en överföring av de Sökande inte vara förenligt med principen om barnens bästa. Migrationsöverdomstolen beslutade därför att de Sökande inte kunde överföras till Ungern och att deras asylansökningar skulle prövas i Sverige.

Utfall:

Migrationsverkets överklagande avslogs och det överklagade avgörandet ändrades till att de Sökandes asylansökningar skulle prövas i Sverige.

Observations/Comments:

Ett kammarrättsråd var skiljaktigt och ansåg att Migrationsverkets överklagande skulle bifallas, huvudsakligen med motiveringen att Dublinförordningen utgör de gemensamma reglerna för prövning av asylansökningar. Sedan artikel 3.2 infördes i Dublinförordningen är utrymmet för att tolkningsvis med stöd av andra internationella förpliktelser komma fram till att Sverige ska ansvara för en sökandes ansökan istället för ansvarig medlemsstat ytterst begränsat. Vägt mot syftet med Dublinförordningen, bl.a. behovet av objektiva kriterier och snabb tillgång till asyloffaranden kunde

inte hänsyn till barnens bästa medföra att Dublinförordningens kriterier inte tillämpas i Sökandenas fall.

This case summary was written by Linklaters LLP.

Attachment(s):

 [Stockholm KRM UM 1859-16 Dom 2016-07-01 Dublin HU court of Appeal no SD but BIC.pdf](#)

[9]

Links:

[1] <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/en-european-convention-protection-human-rights-and-fundamental-freedoms-echr>

[2] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/195#toc_12

[3] <https://www.asylumlawdatabase.eu/node/453>

[4] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/453#toc_29

[5] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/453#toc_108

[6] <https://www.asylumlawdatabase.eu/node/4037>

[7] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/4037#toc_85

[8] https://www.asylumlawdatabase.eu/node/4037#toc_185

[9]

<https://www.asylumlawdatabase.eu/sites/default/files/aldfiles/Stockholm%20KRM%20UM%201859-16%20Dom%202016-07-01%20Dublin%20HU%20court%20of%20Appeal%20no%20SD%20but%20BIC.pdf>